

Μαθημα XLVI [46]

Philosophi mundum censent regi numine deorum; eum esse putant quasi communem urbem et civitatem hominum et deorum, et unum quemque nostrum eius mundi esse partem; ex quo illud natura consequitur, ut communem utilitatem nostrae anteponamus. Ut enim leges omnium salutem singulorum saluti anteponunt, sic vir bonus et sapiens et legibus parens consulit utilitati omnium plus quam unius alicuius aut suae. Nec magis vituperandus est proditor patriae quam proditor communis utilitatis, aut communis salutis desertor propter suam utilitatem et salutem. Ex quo fit, ut laudandus is sit qui pro re publica cadat, quod decet cariorem nobis esse patriam quam nosmet ipsos.

Δευτερεύουσες Προτάσεις

- A ουδ. βυνηρ. επεθ. στο ιβλυα
- B παρ.β. προδιοριζει το sig
- Γ ουδ. βυνηρ. υπομ. στο απροβ. fit
- Δ αναφ. επιθ. προδ. στο is. Η υπομ. cadat καθ' εξησιν προς τμη υπομ. sit.
- Ε αιτιολ.

<u>Ανάπτυξη</u>		38 υπομ.	58 γεν. αιτιμ.
1 υπομ	19 επιθ. προδ.	39 επιθ. προδ.	59 επιθ. προδ.
2 υπομ. αναφ.	20 γεν. υπομ. η	40 επιθ. προδ.	60 γεν. αιτιμ.
3 ρημα	21 αιτιμ. (ειδ.)	41 δου. βυνηρ. η	61 υπομ.
4 αιτιμ. (ειδ.)	22 υατηρ.	42 αναφ. μετχ.*	62 προδ. αιτ.
5 ποση αιτ.	23 προδ. αιτ.η	43 ρημα	63 επιθ. προδ.
6 γεν. υπομ.	24 υπομ.	44 αιτιμ. η χαρ.	64 προδ. αιτ.
7 υπομ. αναφ.	25 αφ. προπ. (ορθη)	45 γεν. υπομ.*	65 προδ. αιτ.
8 αιτιμ. (ειδ.)	26 ρημ.	46 προδ. ποβ.	66 απρ. ρημ.
9 ρημα	27 επιθ. προδ.	47 (ρημα) *	67 υατηρ.
10 προδ. προδ.	28 αιτιμ. αρ.	48 γεν. υπομ.	68 υπομ.
11 υατηρ. προδ.	29 αιτιμ. εμμ.	49 επιθ. προδ.*	69 ρημα
12 υατηρ. στο Γ	30 ρημα	50 προδ. ποβ.	70 υπομ.
13 υατηρ. στο Γ	31 υπομ.	51 (ρημα) υατηρ.	71 προδ. αναφ.
14 γεν. βυνηρ.	32 γεν. υπομ.	52 ρημα	72 ρημα
15 γεν. βυνηρ.	33 αιτιμ. αρ.	53 υπομ.	73 απροβ. ρημ.
16 (ρημα)	34 γεν. υπομ.	54 γεν. αιτιμ.	74 υατηρ.
17 υπομ. αιτ.φ.	35 αιτιμ. εμμ.	55 προδ. ποβ.	75 δου. βυνηρ.
18 γεν. διαφ.	36 ρημα	56 υπομ.	76 υπομ. αναφ.
	37 προδ. προπ.	57 επιθ. προδ.	77 υπομ.

- * Υποκειμενα που γεινουν εννοου. υαι εννοου.
- * ομημιση (45) α' επος β' εκριβως
- * πατεμς (42) μετχ. του πατεο ως επιθ. προδ.
- * ugius alicuius uai suae: β' επος β' εκριβως
- * 53 + 56: α' επος + β' επος β' εκριβως (β' εκριβω μαγισ. quam)
- * 61: β' επος β' εκριβως
- * 62 + 63 + 64: εξωτ. αναφ. αιτιο.
- * 77 + 79: α' επος + β' επος β' εκριβως (β' εκριβω latiore m - quam)

Γ.Γ.Κ. / 1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 46

Οι φιλόσοφοι πιστεύουν πως ο κόσμος κυβερνιέται από τη θεία βούληση. Νομίζουν πως είναι κάτι σαν πόλη και πολιτεία κοινή για τους θεούς και τους ανθρώπους και πως ο καθένας μας ξεχωριστά αποτελεί μέρος αυτού του κόσμου: αυτό συνεπάγεται την υποχρέωσή μας από τη φύση να βάζουμε το γενικό καλό πάνω από το ατομικό μας. Γιατί, όπως οι νόμοι βάζουν τη γενική ευημερία πάνω από την ατομική, με τον ίδιο τρόπο ο σωστός και σοφός άνθρωπος που υπακούει στους νόμους φροντίζει περισσότερο για την ευημερία του συνόλου¹ παρά για την ευημερία ενός οποιουδήποτε ατόμου ή τη δική του. Και δεν πρέπει να επικρίνεται περισσότερο ο προδότης της πατρίδας παρά ο προδότης του κοινού συμφέροντος, ή όποιος λιποτακτεί από τη γενική ευημερία για χάρη της ατομικής του ωφέλειας και ευημερίας. Έτσι συμβαίνει να είναι αξιέπαινος όποιος² πέφτει για την πατρίδα, επειδή είναι σωστό να μας είναι πιο αγαπητή η πατρίδα παρά ο ίδιος μας ο εαυτός³.

1. όλων 2. να πρέπει να επαινούμε όποιον 3. εμείς οι ίδιοι.

Μάθημα XLVI: Το γενικό συμφέρον μπαίνει πριν από το ατομικό
Οι ουσιαστικές συμπερασματικές προτάσεις